

Sygn. akt IV KO 47/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie **Ł. B.** i innych,  
oskarżonych o czyny z art. 258 § 1 i 3 k.k. i inne,  
w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 8 czerwca 2022 r.,  
wniosku Sądu Okręgowego w K.  
zawartego w postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt XVI K (...)  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt XVI K (...), Sąd Okręgowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Okręgowemu w S.. W uzasadnieniu wniosku Sąd Okręgowy w K. wskazał, że w sprawie niniejszej w dniu 17 marca 2021 r. otwarto przewód sądowy i przeprowadzono kilkanaście terminów rozpraw. Z dniem 1 kwietnia 2022 r. sędzia referent sprawy – SSO K. S. za swoją zgodą została skierowana do orzekania w nowoutworzonym Sądzie Okręgowym w S.. Kolegium tego Sądu uchwałą z dnia 8 kwietnia 2022 r. zwolniło dotychczasowego sędziego referenta SSO K. S. od rozpoznania sprawy, co skutkowało musiałoby wyznaczeniem nowego sędziego referenta i w efekcie będzie musiała ona być prowadzona od początku.

Mając na względzie, dotychczasowy czasokres prowadzenia sprawy i szereg przeprowadzonych czynności Sąd Okręgowy w K. zwrócił się o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. celem rozpoznania jej przez dotychczasowy skład orzekający i tym samym zapobieżenie przewlekłości postępowania, co niewątpliwie leży w interesie wymiaru sprawiedliwości.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek Sądu Okręgowego w K. nie zasługuje na uwzględnienie. Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) - w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Przez dobro wymiaru sprawiedliwości, które uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie określonym w art. 37 k.p.k., należy rozumieć także potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny i w rozsądnym terminie przez sąd właściwy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 39/2018, LEX nr 2509721; z dnia 14 marca 2018 r., IV KO 14/2018, LEX nr 2499824).

Przedmiotowy wniosek, w kontekście przedstawionych okoliczności, jest przedwczesny i najpierw należy rozważyć zwrócenie się w trybie art. 36 k.p.k. do sądu wyższego rzędu nad sądem właściwym o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Przepisy art. 36 k.p.k. i art. 37 k.p.k. zawierają bowiem odrębne - autonomiczne przesłanki uzasadniające ich zastosowanie, co oznacza, że względy ekonomiki procesowej nie mieszczą się zasadniczo w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” i nie mogą być wykorzystywane do stosowania szczególnego trybu przewidzianego w art. 37 k.p.k. Przepis art. 36 k.p.k. właściwie zinterpretowany, tj. zgodnie z jego *ratio legis* w określonym i zaistniałym układzie

faktycznym (bezsprorna bliskość Sądu Okręgowego w K. i Sądu Okręgowego w S.) - w danej sprawie - może doprowadzić do wydania stosownej decyzji procesowej. Przy rozważaniu przekazania sprawy w oparciu o dyspozycję art. 36 k.p.k. uwzględniony powinien zostać wymóg rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Nie jest przy tym wykluczone przekazanie sprawy, we wskazanym trybie, także wtedy, gdy sąd właściwy miejscowo przystąpił już do rozpoznania sprawy na rozprawie (por. Kodeks postępowania karnego. Komentarz, red. J. Skorupka, Warszawa 2021, teza 3 do art. 36).

Argumentacja Sądu wnioskującego prowadząca do wykazania, że przy potencjalnym zakresie czynności dowodowych i obszerności materiału dowodowego przeprowadzenie przewodu sądowego od nowa uniemożliwi sprawne rozpoznanie wskazanej sprawy nie wykazuje obecnie wystąpienia okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie art. 37 k.p.k. Tryb wskazany w tym przepisie nie służy do korygowania decyzji danego Kolegium Sądu Okręgowego, czy skutków określonej decyzji personalnej tego gremium, co zdaje się sugerować treść uzasadnienia postanowienia Sądu występującego (zwłaszcza zapisy na stronach 2 – 4).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.